

Els nacionalistes consideren que el comerç minorista contribueix a donar vida als nuclis urbans.

Per un comerç sostenible

El PSM defensa un model mediterrani de comerç que afavoreixi la proximitat entre el ciutadà i el comerciant i aposta per la planificació i el consens. **Pàg. 2**

Constituida la Plataforma de Càrrecs Electes Municipals de les Illes Balears pel Dret a Dedicir dels pobles. **Pàg. 3**

Continua la campanya per reivindicar un model de finançamet just. **Pàg. 7**

El PSM s'adhereix a la Iniciativa Legislativa Popular per a un nou model televisiu. **Pàg. 4**

Cap a un model comercial sostenible

El PSM aposta per un model comercial mediterrani, de proximitat, que cohesioni el teixit comercial de la petita i mitjana empresa.

La nova Llei de Comerç que impulsa el Govern balear pretén desenvolupar el model econòmic de les ciutats des de la perspectiva d'un model mediterrani, plantejat entorn a la cohesió urbana i que afavoreix la proximitat entre el ciutadà i el comerciant. Aquesta aposta és una de les claus que el PSM ve defensant des de molt enrere i que és el pas necessari per a l'adaptació del teixit comercial.

Però la realitat comercial de Menorca en aquests moments permet que la majoria de polígons industrials de l'illa compaginin l'ús comercial amb l'ús industrial i, a punt d'entrar en vigor la Normativa europea de serveis que aposta per la lliure circulació de serveis i la llibertat d'establiments, el PSM considera del tot necessari l'existència de la Norma territorial cautelar aprovada inicialment pel

Als polígons industrials es permet actualment l'ús comercial.

Consell de Menorca. La moratòria tindrà una vigència màxima de tres anys i afecta el sòl rústic i els polígons industrials, en els quals no es podran atorgar qualsevol tipus de llicències que facultin l'obertura de nous establiments comercials al detall o minorista.

Francesc Pons

Aposta per la planificació

La Directiva Europea de Serveis, que no només afecta a l'àmbit sectorial de comerç sinó a diversos tipus de serveis, es va aprovar el 2006 i era d'obligat compliment des de la seva data d'aprovació per a les noves normatives dels Estats membres de la EU. Així mateix donava fins a final de l'any 2009 per adaptar totes les normatives (locals, autonòmiques i estatals) existents, a les seves premisses. Aquesta norma europea d'obligat compliment pels Estats membres, la varen aprovar els partits majoritaris a l'Estat espanyol (PP i PSOE). En aquest article no entraré a valorar la oportunitat i la idoneïtat d'aquesta directiva, que entenc que té coses positives i coses negatives, predominant al meu entendre les darreres. Simplement intentaré explicar l'impacte que ha provocat aquesta directiva sobre la normativa comercial actual i li intentaré donar una reflexió positiva i d'oportunitat de configurar i planificar el model so-

cioeconòmic que volem pels nostres pobles i la nostra illa.

L'esmentada directiva, entre d'altres qüestions, prohibeix per a la regulació dels diversos serveis de la UE, la limitació per qüestions econòmiques i per raons de procedència, deixant com a única possibilitat la regulació per qüestions d'interès general, definint per qüestions d'interès general, la ordenació urbana, el medi ambient, la defensa del consumidor, preservació del patrimoni històric... Així, després de la directiva, passam d'un període de regulació comercial limitant la implantació per qüestions econòmiques i de formats comercials a una regulació d'ordenació urbanística i models socioeconòmics dels nostres pobles i de la nostra illa.

Així, la directiva ens planteja un exercici de planificació urbanística i de model, en un moment on s'ha limitat per qüestions de formats comercials i no s'ha planificat. Per exemple, sense tenir en compte les ampliacions, la

superfície industrial de l'illa és superior a 1.800.000 m², dels quals aprox. 1.500.000 m² són compatibles amb l'ús comercial. Quan a Menorca, la planta de comerç minorista és d'uns 265.000 m². Així mateix, les ampliacions potencials de polígons podrien ocupar més 1.500.000 m² més. Aquesta aposta per la planificació està bé, però arriba en un moment on el model urbanístic ja està molt consolidat, per tant, ho dificulta, però tenim l'obligació de tirar endavant aquest repte pel futur de la nostra illa i de la nostra economia. Aquesta és la proposta del Pla Director sectorial d'equipaments comercials de Menorca que impulsa el CIM i la reforma de la Llei de comerç aprovada recentment pel Parlament de les Illes Balears. La norma territorial cautelar simplement és un rellotge que marca el temps per definir el model que volem per Menorca. Com més disposició hi hagi a consensuar aquest model, més prest l'aturarem i tindrem el model que voldrem per la nostra illa.

Representants del PSM van assistir a l'acte de constitució de la Plataforma celebrat el dia 12 de desembre passat al Monestir de Cura (Mallorca).

Pel dret dels pobles a triar el seu futur

Constituïda la Plataforma de Càrrecs Electes Municipals de les Illes Balears pel Dret a Decidir.

El passat dissabte dia 12 de desembre es constituïa al Monestir de Cura (Mallorca) la Plataforma de Càrrecs Electes Municipals de les Illes Balears pel Dret a Decidir, amb la intenció de fer exercir, de forma democràtica, el dret que la ciutadania pugui triar sobre el seu futur. Aquest és un primer pas necessari per a l'inici d'un debat que cal que s'instal·li entre la ciutadania, i que parteix d'un dels pilars bàsics del cos ideològic del PSM: el sobiranisme. La seva posada en pràctica és bàsica per al nostre desenvolupament com a poble.

Entorn a aquesta qüestió giren molts dels conceptes que a poc a poc van definint l'ideari polític del partit: menorquisme, nacionalisme, autodeterminació, nació (política, afectiva i cultural) o pàtria. Tot està per debatre i en molts documents han anat apareixent reflexions que aporten llum a la qüestió: articles, entrades en blogs, ponències ideològiques d'assemblees... La idea de sobiranisme s'articula entorn a una idea essencial: un poble ha de ser sobirà per decidir sobre la seva pròpia estructura, manera de funcionar, manera de ser en el món, sobre el seu futur, sense interferències externes que decideixin segons uns altres interessos. Quina ha de ser aquesta forma de relacionar-se amb la resta (manteniment d'un estat autònom amb més drets, federalització, independència de l'estat...) ha de ser sobre el que es basi el debat i l'inici d'un procés que agafi sense por les regnes de l'articulació política sobre la voluntat a poder decidir de prop allò que ens convé per a nosaltres mateixos.

L'exercici del sobiranisme implica no només una qüestió d'identitat, sinó també la capacitat per disposar dels recursos i l'organització interna del territori en acord a les necessitats del país. Així, en les reivindicacions apareixen

elements clau, que fa molts d'anys que el PSM té posats damunt la taula i que ara sembla ser que ningú hi renuncia i és patrimoni de tots els partits polítics, com és un finançament més just, la necessitat de l'autonomia financera com a requisit per exercir l'autogovern.

Aquesta plataforma assumeix com a pròpia la titularitat del dret d'autodeterminació dels pobles de Menorca, Mallorca, Eivissa i Formentera, com a nacionalitat històrica integrant de la cultura catalana i europea. Amb aquesta premissa com a punt de partida, es planteja la necessitat que es pugui decidir lliurement, sense coaccions, el futur d'aquest territori. Des d'aquesta perspectiva, es pensen diferents accions que es poden articular amb la plataforma, que es compromet a treballar per les qüestions bàsiques en aquest desenvolupament del sobiranisme:

a) articular un ampli moviment de regidors i regidores en favor del dret a decidir i obrir un procés de diàleg i col·laboració.

b) procurar que el Govern de les Illes Balears elabori un projecte de Llei que reguli les consultes populars.

c) reivindicar un finançament just i equilibrat

d) donar suport a activitats que constitueixin un avanç en l'exercici del dret a decidir.

e) ajudar a fer conèixer internacionalment la reivindicació

f) emplaçar el Parlament, Govern, consells i ajuntaments de les Illes per tal que duguin a terme les iniciatives necessàries per reconèixer institucionalment el dret a decidir.

A aquesta plataforma, que compta amb més de 100 adherits de totes les Illes Balears, hi donen suport els 14 regidors que el PSM té a les diferents institucions municipals. S'ha establert un grup de feina en el qual assisteix un representant del PSM de Menorca.

Reivindicant una televisió sense fronteres

Aquesta iniciativa està en ple procés de mobilització en la reivindicació d'un model de televisió més obert, sense les fronteres imposades des de l'Estat. El pas cap a una suposada modernització de l'espai televisiu com és el que suposa la implantació de la TDT significa una pèrdua en la recepció de canals. Un cas flagrant de fins on pot arribar la situació el representa el del País Valencià, que el Govern de la Generalitat Valenciana --amb la complicitat del Govern de l'Estat, que mira cap a una altra banda-- ha decidit tancar el repetidor de TV3 a Alacant, a més d'imposar una multa de xifres astronòmiques a Acció Cultural del País Valencià per haver continuat emetent senyal de l'emissora.

Per a la creació d'un nou model televisiu, tenim una proposta interessant: una Iniciativa Legislativa Popular (ILP), que és una iniciativa ciutadana per aconseguir l'aprovació d'una llei mitjançant la recollida de signatures. El projecte de llei es presenta a la Mesa del Congrés espanyol avalat per un grup de persones de reconegut prestigi que fan d'impulsors del projecte, i es disposa d'un màxim de 9 mesos per a recollir un mínim de 500.000 signatures vàlides en el conjunt de l'Estat espanyol. Vol assolir el reconeixement legal de l'existència de les realitats lingüístiques i culturals catalana, basca i gallega i dels seus respectius espais de comunicació.

Aquesta iniciativa vol desenvolupar el marc legal existent, concretament la Carta Europea de les Llengües Regionals i Minoritàries (signada pel Govern espanyol el 1992, en època de Felipe González, i ratificada pel Parlament espanyol el 2000, en època de José María Aznar), que en el seu article 12.2 estableix que els governs signants han de garantir la recepció de ràdios i televisions en els territoris que comparteixen alguna d'aquestes llengües europees, encara que siguin administracions distintes. A

això cal afegir com a base jurídica les normatives europees que fan referència a la unitat del mercat cultural. El redactat de la llei posa de manifest que actualment, des d'una perspectiva constitucional, estatutari i legal hi ha el reconeixement del pluralisme lingüístic, a més de l'encomana a totes les institucions perquè es promogui aquest plurilingüisme. Amb aquesta premissa, la proposta de llei insta una sèrie de mesures que el Govern ha d'impulsar per assegurar aquest respecte i protecció cap al plurilingüisme: planificació per assegurar els múltiples de titularitat estatal necessaris per assegurar la recepció d'emissores en les llengües protegides, planificació i

institucions com el Ple del Consell Insular de Menorca. Açò durà feina, per açò, i n'hi ha molta per fer. Però cal ser responsables i no jugar a dobles cares. En aquest sentit, el posicionament del PSOE en la defensa de la ILP no deixa de ser contradictori. Principal responsable dels ministres d'Indústria dels darrers anys, claus per a la consecució d'un marc legal que possibiliti una bona reciprocitat, i, sobretot, responsable de l'obertura del múltiplex autonòmic que, després de mesos i mesos, no arriba, per molt que s'anuncii, el Partit Socialista Espanyol pretén mostrar una cara que no concorda amb les accions que ha tingut a l'abast. Haurem d'esperar per saber si la iniciativa po-

A Menorca, la iniciativa es va presentar a l'Ajuntament de Ciutadella el passat dia 3 de desembre.

gestió de l'espai radioelèctric per a la prestació d'espais audiovisuals de televisió i ràdio i manteniment de les competències atribuïdes a les comunitats autònomes.

El PSM s'ha afegit de ple a la reivindicació, i treballa per aconseguir més signatures perquè la llei pugui tirar endavant. Així, segueix amb la coherència que ha manifestat: la celebració de les diferents campanyes iniciades, la consecució d'un pacte en la negociació d'un model audiovisual o l'aprovació de propostes en diferents

pular, en el moment de tramitació al congrés espanyol quan arribi, també compta amb la complicitat del partit que ara és al govern. Mentre, caldrà esperar per fer efectiu allò que des del PSM sempre hem trobat oportú: la creació d'un espai català de comunicació, que es manifesta en tímides però grans propostes comunicatives d'espai nacional.

Per a més informació podeu visitar <http://www.televisiosensefronteres.cat>

Infraestructures: en la justa mesura

El Consell Insular s'ha compromès a treure el Pla de Carreteres, que ha de definir les necessitats del sistema viari de Menorca. Aquest ha estat un tema llargament debatut i sobre el qual encara no tenim les conclusions definitives.

De tot aquest procés hi ha alguns elements positius per extreure conclusions, de les quals la més important és que el model de carreteres i el discurs del PSM ha prevalgut, per davant d'un model de grans infraestructures del PP o d'un altre d'ambigu, sense definició concreta i que algun moment donat podria donar validesa al desdoblament, del PSOE. Hores d'ara podem dir que el debat sobre el desdoblament de la carretera general a Menorca s'ha superat, encara que sempre apareix de tant en tant als mitjans. I ara, del que es tracta, és de posar damunt la taula la qüestió de les carreteres lligat a un discurs més ampli de mobilitat. És cert que hi falten actuacions en llocs determinats, punts negres, interseccions o vies alternatives en alguns trams de la carretera. Cap aquí va dirigida la planificació, que en tot cas està en procés de realització, perquè un document d'aquestes característiques, que ha de preveure el model de carreteres de la nostra illa per bastants anys no es pot fer amb frisseres. I en aquest sentit va la feina del PSM al si del Consell.

Insistim que el debat sobre la carretera no pot anar desvinculat d'un debat més ample sobre la mobilitat. És imprescindible que no deixem de banda l'aposta pel transport públic, i vinculat a la necessitat que hem de fer un ús més racional del transport privat. El debat no pot deixar de banda que la previsió que es feia durant uns anys de creixement sostingut ha de baratar, perquè les xifres ens demostren que hi ha hagut un estancament tant en el creixement demogràfic com en el consegüent ús del cotxe. I, evidentment, tampoc no podem deixar de banda que som a una Reserva de Biosfera, i el model de creixement i de relació de la nostra societat amb el territori és un dels valors més preuats de la nostra societat illenca, tal i com ho entenem. Observant la realitat d'aquesta illa nostra, les seves dimensions i característiques ambientals, ens adonam que certs projectes d'infraestructures tenen molt poc sentit. Ho hem demostrat en altres debats, com és el cas de l'aeroport o la pretesa ampliació del projecte del dic del port de Ciutadella. És el cas, també, de la carretera. Per açò caldrà un esforç per centrar el Pla de Carreteres en la justa mesura del que Menorca necessita.

Tal i com està previst, l'actualitat de la confecció d'aquest pla du a fer consideracions sobre la carretera general per

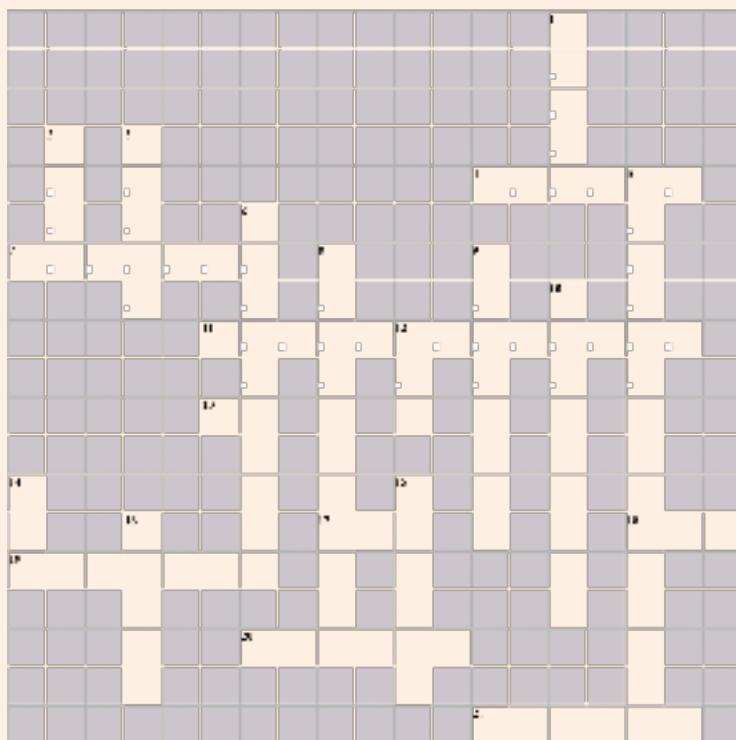
El Pla de Carreteres definirà les necessitats de la xarxa viària de l'illa.

posar solució a problemes de perillositat en alguns trams. Així, suposa la creació de fins a nou zones de tres carrils per donar fluïdesa a la circulació i per eliminar punts negres. De la mateixa manera, l'habilitació de punts ordenats per rotondes, com a l'entrada d'Alaior, donen seguretat a la via. Aquest pla, insistim, no tindrà la validesa suficient si no està prou consensuat amb els agents socials implicats, i aquesta ha de ser la nostra força.

Ferrerries-Ciutadella

Un dels temes de debat dels darrers mesos sobre la carretera general fa referència a aquest tram. I el motiu principal que l'aborda es refereix al fet que només hi ha una via que uneix les dues poblacions, i que per tant la possibilitat d'aïllament de la ciutat de ponent en cas de col·lapse o de qualsevol causa imprevista es posa damunt la taula. Per aquest motiu també s'aposta per cercar vies alternatives a partir de camins ja existents, encara que aquest és un tema ben delicat. Sí que és cert, en tot cas, que hi ha un sentiment majoritari a Ciutadella que defensa la necessitat de l'existència d'aquestes vies, i per açò consideram que hem de treballar per trobar solucions. Però també hem de tenir clar que no totes les possibilitats que es barregin seran aptes com a proposta. No haurem de perdre de vista que, tot i que hi ha camins, sobretot els més propers a ponent, que ja són prou usats i estan en zones que ja es fan servir per a la circulació amb motor, també n'hi ha d'altres en què serà més delicat actuar-hi, i per açò sempre s'haurà de considerar que la recerca de vials no són més que possibles sortides en cas d'emergència, no veritables vies alternatives d'ús corrent. En contra de l'obertura de nous camins o de reutilització de camins de bestiar per a un ús motoritzat, com en certs moments s'ha pogut insinuar, en aquells casos en què sigui més difícil trobar aquest recorregut alternatiu sempre serà prioritària la creació de carrils addicionals, que també es puguin emprar assíduament, posem per cas, per bicicletes.

Mots encreuats

Vertical

1. Ho fa Rajoy pels casos de corrupció
2. de cavalls. La coordinadora ha aconseguit que sigui públic
3. Premsa escrita
5. Diputat al Parlament balear pel PSM (2 paraules)
6. Un dels oficis de la regidora del cultura de Ciutadella
8. Reivindicació històrica del PSM que ens converteix en in-solidaris
9. President del CIME molt preocupat per les rodes de premsa (2 paraules)
10. Encara n'hi ha que pensen que la solució el desdoblament
12. Normativa reguladora del territori a Menorca
14. Partit Socialista de Menorca
15. Llinatge de la regidora de cultura de Maó
16. Dipositar la teva confiança en els polítics

Horitzontal

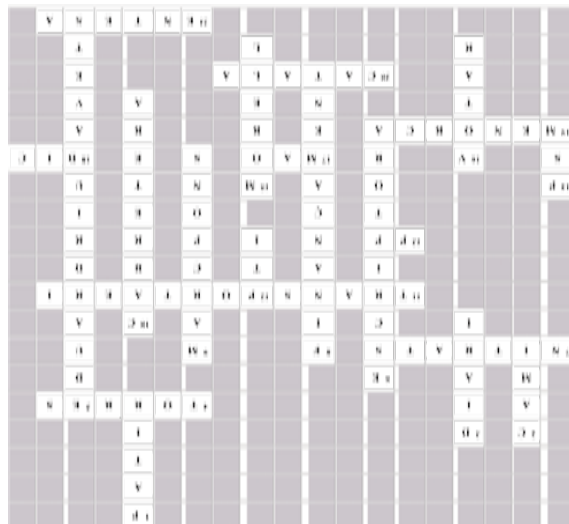
4. Llinatge del conseller de cultura del CIME
7. Problema d'aigua a Maó
11. És una necessitat no un luxe (2 paraules)
13. Partit Popular
17. Darrera població de Menorca que ha normalitzat el seu nom
18. Estructura portuària que ha permès el PSM per motius de seguretat
19. Illa del Mediterrani oblidada per l'Estat Espanyol
20. Idioma propi de les Illes Balears
21. Agrupació partits d'esquerra a Mercadal i Ferreries

Ara mateix

Ara mateix enfilo aquesta agulla amb el fil d'un propòsit que no dic i em poso a apedaçar. Cap dels prodigis que anunciaven taumaturgs insignes no s'ha complert, i els anys passen de pressa. De res a poc, i sempre amb vent de cara, quin llarg camí d'angoixa i de silencis. I som on som; més val saber-ho i dir-ho i assentar els peus en terra i proclamar-nos hereus d'un temps de dubtes i renúncies en què els sorolls ofeguen les paraules i amb molts miralls mig estrafem la vida. De res no ens val l'enyor o la complanta, ni el toc de displicent malenconia que ens posem per jersei o per corbata quan sortim al carrer. Tenim a penes el que tenim i prou: l'espai d'història concreta que ens pertoca, i un minúscul territori per viure-la. Posem-nos dempeus altra vegada i que se senti la veu de tots solemnement i clara. Cridem qui som i que tothom ho escolti. I en acabat, que cadascú es vesteixi com bonament li plagui, i via fora!, que tot està per fer i tot és possible.

Miquel Martí i Pol

Solució

Defensant un finançament just

El nou model de finançament aprovat pel Govern central no resol el greuge que pateixen les Illes

Durant aquest any el PSM ha iniciat una campanya sobre el sistema de finançament del nostre territori. Aquesta ha estat una qüestió reivindicada des dels inicis de la democràcia, i que arriba plenament vigent fins als nostres dies, atès que el greuge que sempre hem denunciat no ha tingut una solució visible. Un dels triomfs en aquesta qüestió és que la denúncia del sistema de finançament de l'Estat com a perjudicial per als interessos dels menorquins, abanderat per la nostra formació i que sempre havia estat objecte de crítiques demagògiques des dels partits majoritaris per injustos i insolidaris, ha estat assumit per tothom. La injustícia d'un sistema, que pretén "igualar" les comunitats autònomes segons la renda per càpita i que s'ha demostrat un parany, es posa de manifest, i encara més des de la publicació fa més d'un any de les balances fiscals de l'estat.

En la discussió del nou Estatut d'Autonomia, el PSM també va mostrar el desacord amb el sistema que s'havia d'implantar, tot i reconèixer que era millor que el que hi havia. L'Estatut aprovat en aquell moment compromet l'Estat a equiparar durant set anys la inversió que farà a les Illes Balears amb la inversió mitjana que fa a les comunitats autònomes, però només a les de règim comú, sense fer referència als altres tipus de fons d'inversió. Ja en aquells moments el PSM afirmà que açò era insuficient i era imprescindible arribar a una pacte econòmic entre tots els partits, cosa que tampoc no s'ha arribat a visualitzar.

El 2009 ha estat un any en què aquesta qüestió ha estat damunt la taula a bastament. Les exigències a l'Estat de comunitats com Catalunya o les Illes Balears, perjudicades pel sistema de finançament durant aquests anys, ha posat de manifest les mancances del sistema, i les reivindicacions del PSM

El senador, Pere Sampol.

en aquest sentit durant aquest any han estat constants. Les propostes que han anat sortint des de l'executiu central han anat millorant a mesura que avançaven les negociacions al llarg de l'any, encara que no haguem arribat ni de bon tros al model que sempre hem propugnat. El mes de febrer, a través del grup parlamentari del Bloc, vam apostar perquè el Govern rebutgés un acord de finançament que només suposés 200 milions per a la comunitat. El nou sistema de finançament que surt de totes aquestes negociacions millora aquesta proposta inicial, i el mes de juliol el PSM sortia acceptant-lo, tot i que seguia reivindicant una solució efectiva a l'espoli fiscal. Els 500 milions pactats no compleixen les necessitats ni subsanen l'espoliació fiscal a què ha estat sotmesa la nostra comunitat durant trenta anys, amb la pèrdua d'inversions produïdes en tots els àmbits. Així, continuàvem considerant necessari seguir apostant per un Règim Econòmic que posi solució a tot el dèficit acumulat i posi les bases d'un finançament just.

A principis de desembre, el Senat aprovava una esmena del senador del PSM Pere Sampol a la Llei de Finançament de les comunitats autònomes que havia de garantir que les Illes Balears se situassin en la mitjana de finançament estatal per càpita en cas

que no s'arribés a aquest llindar en el repartiment del Fons de Competitivitat. Amb això s'assenyalava que mantenir el Fons de Suficiència suposa que fins a la liquidació en 2012 no es faria efectiva l'equiparació de les Illes Balears a la mitjana estatal per càpita, un aspecte que origina que en 2010 i 2011 no es disposarà de tots els recursos addicionals promesos. Aquesta esmena s'aconseguia amb els vots favorables del PP i CiU, i es remetia al Congrés dels Diputats perquè ho consideressin. D'aquesta forma, s'havia de fer efectiva la promesa del president José Luis Rodríguez Zapatero, de situar a les illes en nivells d'equitat amb el conjunt de regions.

Aquesta esmena, però, no fructificà, com era de preveure. Allò que en el Senat havia estat una esperança per a la consecució d'uns objectius i l'assoliment d'un front comú en benefici dels ciutadans de les Illes Balears, es troba de ple amb la realitat d'una obediència dels dos principals partits al Congrés dels Diputats, que tombaren l'esmena. Després d'açò, el PSM tornà a mostrar la seva decepció davant el nou model de finançament. La conclusió, es deia just abans de Nadal, és òbvia: per molts anys les Illes seguiran patint una greu espoliació fiscal, seguiran discriminades, continuaran essent la ventafocs de l'Estat espanyol. El PP es va desdir d'allò que havia votat al senat i el partit socialista votava en contra de les Illes Balears abans de "mostrar desconfiança" davant el Sr. Zapatero.

Durant aquest 2010 els desitjos són els de millorar i insistir en la defensa d'un model just per a tothom, que satisfaci les nostres necessitats i que, sobretot, no es vegi sotmès als interessos dels grans partits, que necessiten fer equilibris per, a la fi, no acabar definint ni visualitzant quin és el sistema que necessitam.

Pau Obrador i Pons

El 2009 no només ha caigut una manera d'entendre el capitalisme, que se'ns havia venut com l'única possible: també ha començat a caure el que es coneix com Espanya. Ras i curt, el 2009 és el començament de la fi d'Espanya. El 2009 han caigut els fonaments econòmics que sostenien el miracle espanyol, és a dir, l'especulació urbanística. L'esclat de la bombolla immobiliària deixa l'estat en falderet sense diners per comprar les nostres voluntats i amb 4 milions de parats, la majoria dels quals emigrants. El 2009 ha posat de manifest la gran precarietat del sistema polític de l'Estat espanyol. Amb l'estatut de Catalunya unànimement rebutjat per Espanya desapareix el darrer intent de bastir una Espanya plurinacional. Amb la molt probable caiguda del PSOE desapareix l'única força política que pot governar Espanya (no oblidem que el PSOE és l'únic partit que queda primer o segon a totes les autonomies). Comentava algú ja fa anys que el PSOE és molt més perillós i més nacionalista que el PP. Precisament perquè és la força que fa de pega, la caiguda del PSOE i el seu viratge espanyolista té una gran transcendència. Amb el PSOE desapareix als ulls de molta gent una visió alternativa al PP i als «nacionalistes». El 2009 també ha caigut el grup Prisa ofegat pels deutes (qui diu que els mitjans de comunicació en castellà són més rendibles que en català?). Amb Prisa desapareix el grup mediàtic que ha construït la narrativa política de l'Espanya democràtica, una narrativa molt jacobinista. El 2009 Espanya ha cremat definitivament tot l'espai que hi quedava entre un projecte

El 2009 i els murs ja cauen

sobiranista i un projecte espanyolista de Jiménez Losantos.

Els pseudoreferèndums del 13D han definit per primera vegada una alternativa política viable a un edifici que cau. El 13D va ser un gran acte de pedagogia, ens ha ensenyat com es fa un referèndum per demanar la creació d'un estat independent social integrat dins la unió europea. Ara sabem com fer-ho i també en sabem fins i tot el resultat (50% sí, 30% no i 20% abstenció o NSNC; en el cas de Menorca els percentatges serien inversos). Els referèndums em recorden els moviments contra la insubmissió. Quan un jove recluta no es presenta a la mili obligatòria el problema és del recluta que s'arrisca a anar a la presó. Quan uns 300.000 joves no es presenten a la mili en un any, el problema deixa de ser dels joves i passa a ser de l'Estat, que no posarà mai 300.000 joves a la presó. El mateix passa amb els bancs, si tu no pagues els deutes el problema és teu; si ningú paga els seus deutes el problema és del banc. Amb Catalunya passa el mateix, per molt sagrada que sigui la constitució, l'Estat mai enviarà els tancs a Barcelona per ofegar un referèndum, mai posarà, com va fer Franco, tot un poble a la presó. Perdrà tota la credibilitat internacional. Es convertiria en qüestió d'hores en la nova Sèrbia. Per tant l'única guerra possible és la psicològica. Fer-nos creure que no podem guanyar, que ja hem perdut.

El 13D va ser un èxit tanmateix ens ha deixat un gust agredolç. El percentatge de vot no va ser tan alt com s'esperava i va haver enfrontaments interns innecessaris. També vam veure fins on és capaç d'arribar Espanya. El 13D va ser un èxit però no va ser com molts es pensa-

ven el final d'una etapa, sinó més aviat el començament d'un camí tortuós, difícil i ple d'entrebancs. Els referèndums no són encara un producte acabat, són versió beta. El 13D ha posat de manifest una sèrie de qüestions encara no resoltes: una d'elles és la qüestió dels Països Catalans. No ens enganyem: el més probable és que Catalunya aconseguixi la independència sense nosaltres. El Principat no ens esperarà. Un segona qüestió pendent és la seva articulació electoral. Un referèndum només es convocarà quan hi hagi una majoria parlamentària disposada a fer-ho. Tanmateix, només tindrà èxit si és un projecte compartit per una gran majoria. Què és primer, l'ou o la gallina? També ha pesat la falta de maduresa del moviment sobiranista amb massa personalismes, estretor de mires, interessos electorals a curt termini, massa incoherències. Finalment, cal reconèixer que un procés sobiranista encara no és un projecte compartit per una majoria prou sòlida de la població, no només a Menorca sinó també a Catalunya. Hi ha un sector molt important de gent que encara no ho veu clar, que arribats el dia votarà a favor, però que dubta.

El 1989 va caure el mur de Berlín i amb ell el projecte comunista. El 2009 han començat a caure els nostres murs. Amb els murs va caure tot i la propaganda comunista, que els berlinesos van aprendre a no creure's, i els seus sofisticadíssims serveis secrets. I nosaltres, ens creurem la propaganda espanyola?

PD: Voldria dedicar aquest escrit a en Joan Carles i a tots els que van signar el manifest de Cura. Un pas petit, potser, però molt important.

Ens trobaràs a

MAÓ. C/ Cós de Gràcia, 29. Tel. 971 36 40 11.
 CIUTADELLA DE MENORCA
 C/ Captius de Constantinoble, 53 baixos. Tel. 971 38 19 50
 ES MERCADAL. C/ del Doctor Llànsó, 71, baixos
 ES CASTELL. C/ Antònia Orfila, 44
 ALAIOR. C/ de s'Arraval, 40

Telèfon mòbil del PSM: 660 18 27 63
menorca@psm-entesa.cat
www.psm-menorca.org
www.facebook.com/profile.php?id=1279687873
 BLOGOSTERA DEL PSM:
maitesalord.cat www.nelmarti.cat www.eduardriudavets.cat